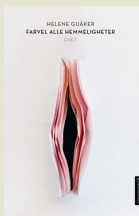

Oss (2018)
Mari Oseland (1986)

I denne diktsamlingen møter vi en kvinne som innleder et forhold til en mann som i starten virker både likegyldig og enkel. Men han rommer også et mørke, noe hun snart må ta innover seg. Han kaller henne kjæresten sin, hun lar seg fortape i ham - samtidig som hans stadig økende hensynsløshet bringer frem en paradoksal omsorg i henne. 'Oss' er Mari Oselands første bok.

Farvel alle hemmeligheter (2018)
Helene Guåker (1983)

Hva vil det si å være feminist i dag? Er det at mannen deep throater en dildo for å kjenne på hvordan kvinnen har det? At kvinnen gjør og fører seg som en mann, hva nå det egentlig innebærer? Og hva skjedde med kvinnesolidariteten fra 70-tallet? Med hardtslående, rytmiske, uromantiske, aggressive, humoristiske, ironiske og sårbare dikt stiller Helene Guåker alle disse spørsmålene, og utforsker på uredd vis samfunnets forventninger til hvordan kvinner skal oppleve sex, og om det fortsatt eksisterer «sømmelighetskoder» i språket.

Panikk! (2015)
Kjersti Wøien Håland (1988)

Panikk på gata i Lillehammer. Panikk på Holbergs plass i Oslo. Panikk i heile Sogn og Fjordane. Panikk med ei flaske kirsebærøl i magen. Panikk av ein luftambulansse på himmelen. Panikk av marknadskreftene. Panikk av mark i jorda. Panikk av sju millionar andre menneske. Panikk og ei plutselig ørske. Ei hand på pulsen. Ei hand rundt fett og skjelett. Og eit einaste spørsmål: Kan ein bli trygg på nytt? Kan ein skrive dikt som passar på dikteren? Som passar på seg sjølv? Jo da, Kjersti Wøien Håland har panikk frå tid til anna. (Tredje diktsamling)

Levepistolen (2018)
Hege Susanne Bergan (1981)

Verden bygges av lekeklosser, krigen utkjempes mellom playmofigurer. Det lekende barnet er allmechtig. Det stiller tusenvis av spørsmål som kan være vanskelige å gi svar på. Og mange av svarene gjør vondt. Denne diktsamlingen beskriver kaos og kontroll, frykt og fortryllelse, kjeft og kjærlighet - hele det eksistensielle alvoret som ligger i det å få barn. «Levepistolen» er Hege Susanne Bergans tredje diktsamling.

Utarbeidet av Sølvberget for bibliotekene i Rogaland. Få flere lesetips på ditt bibliotek eller solvberget.no/lesetips

Sølvberget
BIBLIOTEK OG KULTURHUS

Poesi

Unge kvinnelige stemmer

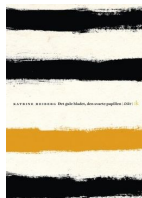

Sølvberget
BIBLIOTEK OG KULTURHUS

Melanin hvitere enn blekemiddel (2018)
Sumaya Jirde Alis (1997)

Melanin hvitere enn blekemiddel handler om det å bære en annen historie med seg overalt. Den handler om burkakjerringa og om en mamma som vil hjem igjen, om opprør og skjønnhet, og om morsmålets vokaler. Men hvem er egentlig burkakjerringa? Er hun deg - eller kanskje meg? Eller oss begge? Sumaya Jirde Alis lyriske stemme er direkte og antisentimental. Innimellom temmelig rå. Hun lager også fine, snodige poetiske bilder som røsker i etablerte leseblikk.

Det gule bladet, den svarte pupillen (2018)
Katrine Heiberg (1992)

Det gule bladet, den svarte pupillen er en samling dikt om språk og ensomhet, fellesskap og frihet. Gjennomgående reflekterer diktene over hvor frie vi egentlig er når vi trer inn i språket eller velger en livsvei. Forholdet mellom avsondrethet og fellesskapsfølelse tematiseres og formuleres på ulike måter, i et språk som forener bilde og tanke, poetisk lek og meningsdannelse. Heibergs dikt veksler mellom bortvendthet og henvendelse, og balanserer mellom strengt og følelse, villskap og sårbarhet. Det lyriske jeg-et er hengitt til verden, men i beskrivelsene av verden finnes en lengsel etter noe annet, og en egenrådig vilje som krever konfrontasjon, lidenskap og ærlighet.

Ikke. Dette skjer ikke (2017)
Ida Lorien Ringdal (1988)

Dette skjer ikke, sier du om det du nesten ikke kan tro er i ferd med å skje. Litt som barnet som kniper øynene sammen i håp om å være et annet sted når det åpner dem igjen. Litt som den voksne som vet at å være et annet sted ikke nødvendigvis er noe bedre. Du får bare leve med at det er uvirkelig. Å leve.

Unngå øyekontakt (2017)
Nora Aschim (1998)

Selv mord er blant de hyppigste dødsårsakene blant ungdom og unge mennesker. Og selvmordstanker er langt vanligere enn hva vi liker å tro. I Nora Aschims debutsamling Unngå øyekontakt får vi ikke vite nøyaktig hvorfor den 24 år gamle jenta har bestemt seg for å avslutte livet, men vi blir ønsket velkommen hjem til henne, velkommen inn til de siste dagene. Som er fylt av en større ro enn man kanskje skulle tenke seg. En slags klarhet. Som gjør at diktene ikke bare er lei seg. Nora Aschims debutsamling legger ikke skylden for det bunnløst tragiske som er et selvmord på noen. Den flytter heller inn med og sitter ved siden av en ung jente som av forskjellige årsaker har fått nok av verden og livet og seg selv.

Hvorfor er jeg så trist når jeg er så søt (2016)
Ingvild Lothe (1990)

Ved hjelp av bastante påstander og små, uventede nedslag skaper forfatteren overraskende overganger. Tekstene kan til tider oppleves nesten urimelige i sine utsagn, andre ganger så enkle at det blir hardt og svimlende. Diktjeget pines av sin egen skam og anger, fanget i en tilværelse av apati og isolert sinne. Hvorfor er jeg så trist når jeg er så søt er en usentimental diktsamling, som med letthet beveger seg mellom det humoristiske og et dypt alvor.

La oss aldri glemme hvor godt det kan være å leve (2018)
Sarah Zahid (1996)

Samfunnsdebattant og student Sara Zahid debutterer med en diktsamling fra Oslo øst, om oppvekst og begynnende selvstendighet, familie og vennskap, tilhørighet og fremmedfølelse. Vi følger Zahids dikter-jeg gjennom barndom, ungdomstid og ung voksen alder, i en sammensatt og variert bydel. Selv om diktene er uløselig knyttet til Holmlia, appellerer de like fullt til det allmennmenneskelige, heller enn å utgjøre et stedsspesifikt vitnesbyrd. I et hverdagsnært språk, søker Zahid å synliggjøre forbindelseslinjene mellom mennesker. Kanskje ligner vi hverandre mer enn først antatt.